

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elele
çok renkli, çok farklı

İSTASYON SAHNE

Kariyerlerinin başında, 18-29 yaş arası genç sanatçıların alanlarında uzman mentörler ile çalışarak sahne deneyimi yaşamalarını hedefleyen, ELELE Destek Hibe Programı tarafından finanse edilen AB projesi.

DENİZ BENZETSEL

RANDY ESEN

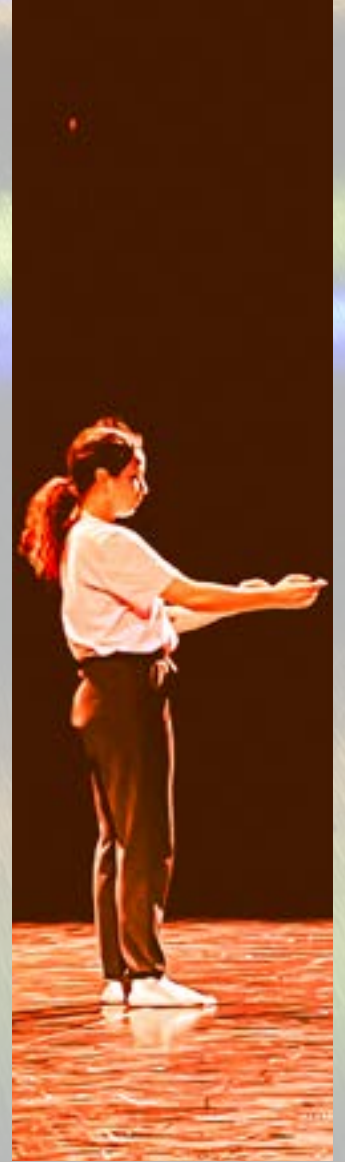
EKİM BENZETSEL

BAGER AKBAY

OZAN CEM YILMAZTÜRK

EZEL AKAY

LALE MADENOĞLU

CANSU ERGİN

"Bu yayın* ELELE DESTEK Programı kapsamında Avrupa Birliği desteği ile hazırlanmıştır. İçeriğin sorumluluğu tamamıyla Nesin Köyleri Derneği'ne aittir ve AB'nin görüşlerini yansıtmamaktadır."

Özenç Kabasakal ile ŞİDDETSİZ İLETİŞİM EĞİTİMİ

“...o anki duyguma düşünceler yapıştırıp öfkemi sürdürmek yerine, kendime neye ihtiyacım olduğunu sordum.

Özenç Kabasakal ile -eylül ayında- online buluşmalar şeklinde yürüttüğümüz Şiddetsiz İletişim Eğitimi, Nesin Köyleri Derneği olarak gençlerin sanat aracılığıyla hem bireysel hem de topluluk olarak güçlenmesini hedefleyen İstasyon Sahne projesinin ilk adımı oldu. Farklı coğrafya ve kültürlerden gelen üyelerimizin, kolektif çalışma prensibiyle işin mutfağında sahne performansına dek sanatsal üretime dair her aşamayı detaylı bir şekilde deneyimleyeceği projede birbirimizle iletişimimize dair sağlıklı bir zemin oluşturmak elzem bir ihtiyaçtı. Aynı zamanda en son 2021 yılında, Radikal Pedagoji: Alternatif Eğitim Modelleri dersinde köyde öğretmenlik yapan Özenç Kabasakal ile yeniden bir araya gelmek, kısa karşılaşmalarımızı kalıcı ilişkilere dönüştürmek açısından da oldukça heyecan vericiydi.

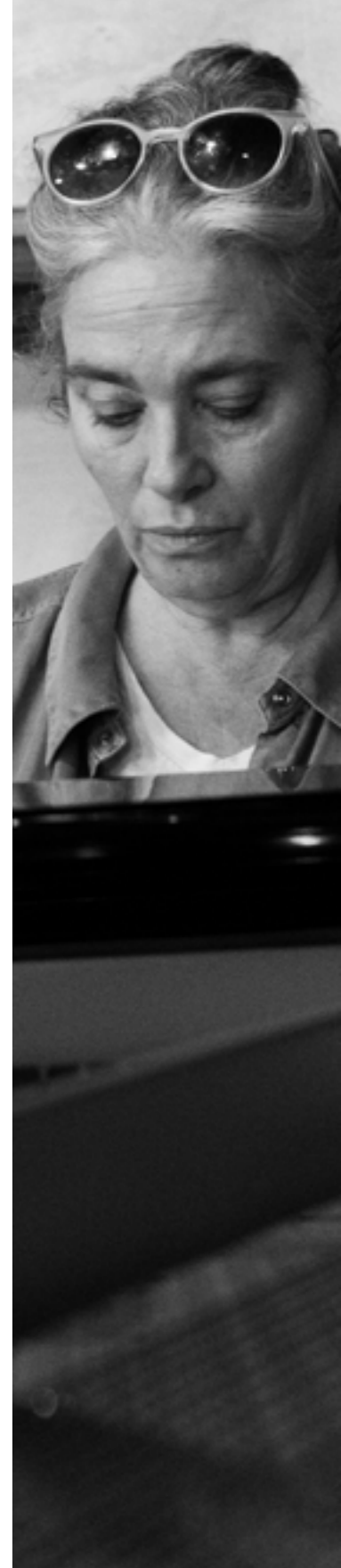
İhtiyaçlar arasında hiyerarşi yoktur.

SANAT KAMPI

Nazlı Çevik Azazi (hikaye anlatıcılığı), **Tuncay Korkmaz** (müzik), **Cansu Ergin** (dans) ve **Randy Esen** (pop-up atölye) eşliğinde yürütülen atölyelerden oluşan Sanat Kampında farklı disiplinlerden genç sanatçılar ve İstasyon gönüllüleri olarak Nesin Köyleri'nde buluştuk. Kampta aramızda olan İstasyon Sahne mentorlarından sevgili Randy Esen'e göre Köy'de biraraya gelmiş olmak odaklanmak ve disiplinli bir şekilde çalışmak için uygun olan fakat yaratıcılığı beslemeyen stüdyo ortamının sağlayamayacağı duygulanımlara olanak tanıyarak, zihinlerimizi esnetmemize yardımcı oldu. Ayrıca eğitmen kimliğini bir kenara bırakarak atölyelere katılan Esen, rol değişikliğinin onda çocuksu bir his bıraktığını ifade etti. Dansçı Lale Madenoğlu ise dans eğitimi süresince özellikle ders yoğunluğu sebebiyle kendi disiplini dışında sanatsal üretim alanlarından uzak kaldığını Kamp'ın multidisipliner yapısının bu noktada ona oldukça iyi hissettirdiğini belirtti.

Sanat Kampı klasik öğretene-öğrenen ikiliğini barındırmayan, herkesin birbirinden öğrendiği, kendimizle ve çevremizle yoğun ilişkiler kurduğumuz, eğlenceli fakat bir o kadar da ağır karşılaşmaların yaşandığı bir yaratıcı araştırma süreciydi. Sonuç ürün ortaya çıkarma, zamanla yarışma, rekabet ve yetişme kaygılarını taşımadan hikaye anlatıcılığının, dansın ve müziğin 'neden'lerine bebek adımlarıyla yaklaşarak kendi özgün ifadelerimizi aradık. Sanatın bireysel olduğu kadar kolektif yapısının da ön planda olduğu atölyelerde bu zamansızlığı ve telaşsızlığı yaratabilmek elbette hepimizin içinden geldiği stresli şehir hayatından uzakta olmaya da kökünden bağlıydı. Köyün fiziksel ve sosyal yapısı bu bir haftalık süreçte en büyük destekçilerimizdendi.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elee
çok renkli, çok farklı

Nazlı Çevik Azazi

Hikaye Anlatıcılığı Atölyesi

Nazlı Çevik Azazi ile gerçekleştirdiğimiz hikaye anlatıcılığı atölyelerini belki en iyi özetleyen kelime 'çocukluk'. Gelecekteki kendimize mektuplar yazdığımız, topluluk olarak birbirimizi yakından tanımamıza olanak sunan oyunlar oynadığımız ve çeşitli rollere büründüğümüz atölyelerde hikaye nasıl yazılır'ın ya da nasıl anlatılır'ın tekniklerinden ziyade, özünde hepimizin hikayelerden oluştuğuna dair kadim bilgiyi hatırlamaya çalıştık. Azazi'nin bizleri davet ettiği zihin egzersizleriyle kişisel tarihlerimizin, hafızalarımızın sınırlarını zorladık. Ateş etrafında toplanan ve başından geçenleri, içerdiği duyguları hikayeleştirme yoluyla kendinden çıkararak çembere aktaran köklerimizden pek de uzağa gitmediğimizi, ve ayrıca hikayelerimizin kırılğanlıklarımızla yanyana yürüdüğünü hatırladık.

Tuncay Korkmaz

Müzik Atölyesi

Tuncay Korkmaz ile gerçekleştirdiğimiz atölyede, üretim sürecinden sahnelenmesine dek, sektörün genel yapısını da ele alarak, müziğin abc'si üzerine sohbetler ettik. Korkmaz, uzun yıllardır süregelen deneyimleri ışığında seyircilerin karşısında sahnede olmanın zorluklarından ve heyecanından, olası hatalarla hırpalanmadan başa çıkmanın yollarından bahsetti. Atölyenin bir bölümünde Sanat Kampı'nda bizlerle birlikte olan İstasyon Sahne mentorlarından Randy Esen de sohbete dahil oldu ve eksen doğaçlamaya kaydı. Korkmaz'ın mızıkasına ve gitarına Esen'in eşsiz sesi eklendi. Ardından doğaçlama rüzgarı tüm ekibi içine alarak bir bütün haline getirdi.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elee
çok renkli, çok farklı

Cansu Ergin

Dans Atölyesi

Cansu Ergin ile gerçekleştirdiğimiz dans atölyelerinde, duygularımızın bedensel hareketler yoluyla temsilini araştirdiğımız içsel bir yolculuğa çıktık. Bazısını kendi kendimize, bazısını atölyede rastgele eşleştiğimiz partnerimizle yarattığımız, kimi zaman sesin kimi zaman sessizliğin bizlere eşlik ettiği doğaçlama yaratım sürecimizde hislerimizin eklemelerimizden dökölüşüne tanık olduk. Partnerli egzersizlerde, birbirimizi yargılamadan, yorumlamadan izlemeye ve anlamaya gayret ettik. Kelimeleri rafa kaldırmak, olanları ve olagelenleri tüm çıplaklığıyla seyretmek oldukça ağır bir deneyimdiyse de hafiflemiş, seyreli miş olarak oradan ayrıldık. Savunma mekanizmalarımızın, çekincelerimizin, arzularımızın, kırılımlıklarımızın nasıl da birbirine benzediği gün yüzüne çıktığında aramızdaki mesafeler bir nebze de olsa aşılmış oldu.

Randy Esen

Pop-up Atölye

Sahne yolculuğunda Deniz Benzetsel'e eşlik eden Randy Esen'in sürpriz bir şekilde gerçekleştirdiği doğaçlama atölyesinde disiplinlerarası ifade biçimlerinde birbirimizle konuşmayı denediğimiz oyunlar oynadık. Nesin Köyleri'nin akustik açıdan en keyifli noktalarından birinde, kütüphanedeydik. Bazen Esen'in ve Ekim'in piyano çalışı eşliğinde bazense sessizlikte, hikaye anlatıcılığı, müzik ve dans yoluyla duygularımızı dışavurduk. Her biri kariyerlerinin başında genç sanatçılar olan atölye katılımcılarının alışık oldukları ifade yollarına alternatifler aradıkları atölye, ufuk açıcı ve özgürleştirici bir alan yarattı.

sahne öncesi sohbetler DENİZ BENZETSEL

Selam Deniz! Sahneye kısa bir zaman kaldı. Heyecanlı mısın? Daha önce bu tür bir vokal performans deneyimin oldu mu?

D: Çocukluğumdan beri kendi kendime şarkı söylüyor olsam da profesyonel olarak vokal performansı gerçekleştirmek benim için yepyeni bir deneyim. 10 yaşında başladığım konservatuar eğitimim boyunca çellist olarak süren müzisyenlik yolculuğumu mezun olduktan sonra başka bir yöne doğru çevirmeyi istiyordum. İlk defa bu tür bir sahnede şarkı söyleyeceğim. Bu sebeple oldukça heyecanlıyım.

Randy Esen ile mentorluk sürecin nasıl gidiyor?

D: İlk zamanlarda kafam çok karışıktı. Mentorumdan çokça duyduğum şey üzerine düşünüyordum; 'kendin gibi söyle', 'kendi müziğini yap' gibi. Kendim gibi söylemek nasıl bir şey? Ben kimim? Ne seviyorum ve ne istiyorum? soruları üzerine çok düşündüm. Ben her zaman önümde belli notalar, dinamikler ve tempolar varken müzik yaptım. Şimdi görüp ezberlediğim müziği değil, o anda etrafımdakileri de dinleyerek bir ses tasarımı yapmaya çabalıyorum. İki ayda kavraması zor bir geçiş olsa da müzik yaparken hiç bu kadar zevk almamıştım sanırım. Şarkı söylemek de gerçekten tutkuymuş benim için.

Randy ile derslerimizde herhangi bir tekniğe ya da stile yönelmektense; kısaca kendi vokal tekniği ile ses açma, doğaçlama pratiği, sahne parçalarını çalışma şeklinde ilerliyoruz. Şarkı söyleme kısmı şaşırtıcı derecede rahat geçse de karar verme ve yaratım sürecim aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Aranje yapmakta ve parçaları kişiselleştirmekte zorlanıyorum. Bunun dışında sahne çalışmalarım 11 yıl boyunca alıştığım akustik dünyadan sonra prodüksiyon, kayıt gibi alanlara girmemi sağladı. Çok da güzel oldu oynayacak yeni oyunlar buldum.

Yani bu süreç öğretici olduğu kadar zihinsel olarak da zorlayıcı da oldu anlayacağın. Şu anda kendime kötü davranmamı azaltmaya çalışıyorum ve Randy'nin pozitif geri dönüşlerinden güç alıyorum diyebilirim.

Bugünden mentorluk sürecinin ilk gününe baktığımızda herhangi bir fark olduğunu hissediyor musun?

D: Bugün ilk stüdyo dersimizden farklı olarak kendim gibi söylemeye daha yakın hissediyorum. Beğendiğim sanatçıları taklit etmek yerine onların hangi yönlerini sevdiğimi anlamaya çalışıyorum.

Küçüklüğümde beri sahneye çıktığımda beynimin arkasında devamlı yetersiz olduğumu söyleyen sesi bu sefer susturmak istiyorum çünkü farklı bir yola çıkıyorum. Artık konservatuardaki hayaletlerin kulağıma fısıldamasına gerek yok çünkü kendi müziğimi yapıyorum.

Peki sahnede nasıl bir repertuar ile karşılaşacağız?

D: Repertuarıma, söylemekten ve dinlemekten çok keyif aldığım parçalar seçmeliydim -ki bu seçim yapmam gereken alanı hiç de daraltmıyor. Emin olduğum ilk parça Ekim'in aranjisini yaptığı The Seed oldu; en sevdiğim sanatçılardan biri olan Aurora'dan. Fakat Ekim'in aranjisi şarkıyı bambaşka bir yere taşıdı bence. Aranje sürecinde daha iyi anlamaya başladım bir parçanın nasıl özel ve özgün, Randy'nin deyimleriyle, "kendin gibi" yapılabileceğini. Sesime çok uygun olduğu için seçtiğim, ikinci şarkım, David Binney - Seen. Dinledikçe daha da aşık oldum.

Şarkıların çoğunu free çalmaya karar verdik son günlerde. Mesela üçüncü parçam olan Nature Boy'da parçanın orijinalinden bağımsız, sahnedeki müzisyenler o anda nasıl çalmak isterse o şekilde çalıyor. Bu da ilk öğrendiğimde "nasıl olacak ya o" dedirten ama birbirini dinleyip müziğin içinde kalındığında akıp giden, bittiğinde de harika hissettiren bir şeymiş.

Son olarak Tuncay Korkmaz'ın köyde bize çalıp söylediği, aklımızda kalbimizde yer eden "Tüylar" bestesini çalacağım Ekim'le. Tuncay bu parçayı çıkarmamış, çıkarmaya da pek hevesli değilmiş. Biz de bir şekilde duyulsun bu beste, anılarımızda kalmasın istedik.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elele
çok renkli, çok farklı

sahne öncesi sohbetler EKİM BENZETSEL

Selam Ekim! Sahneye bir ay kala kendini nasıl hissediyorsun?

E: İlk sanat eserim olacak bence bu performans.

Müzikle ilişkin çocukluk yıllarına dayanıyor fakat ilk sanat eserinin bu performans olduğunu düşünüyorsun. Bu konudan biraz bahsedebilir misin?

E: Çoğunlukla klasik sanatlarla uğraştım. Daha çok piyano başında ürettiğim fakat devamlı yarıda bıraktığım besteler vardı. Seninle Sanat Kampı'nda da konuşmuştuk bu yarım bırakma meselesini. Ekim ne yapıyor? sorusunun cevabını, kendi sesimi arıyordum. Kendimi bildim bileli felsefi sorularla düşüncelerle dolu haldeyim. Müzik hayatımda her zaman önemli bir yer ediniyor olsa da piyano başında beste yapmanın benim esas yolum olmadığını, daha ziyade kavramsal sanatta kendi sesimi bulabildiğimi hissediyorum. Liberatuar, bu duygulara karşılık veren ilk tamamlanmış işim olacağı için böyle düşünüyorum sanırım.

Bu kendini keşif yolculuğu nasıl başladı?

E: Sadece besteler üretiyor olmaya kendi adıma her zaman kuşkuyla baktım. Ben sadece beste yapıp eserimin sahnelenmesi ile tatmin olmuyorum. Ben müzisyenliği seviyorum, eserlerimi kendim performe etmeyi, müzisyen arkadaşlarımla çalmayı seviyorum. Ama bunun yanında da gerçekten bir enstrümanda ustalaşmak için gereken istikrarlı ve uzun saatler çalışma mecburiyetini aşmak istiyordum.

Bager Akbay ile mentorluk süreci nasıl gidiyor?

E: Her eserimde -yetersizlik duygusu, modernist ve ilerlemeci bir anlayışla hayata, sanata baktığım için- bir kendini aşma eylemi üzerinden eserimi ciddiye alabiliyordum. Klasik sanatların yanında getirdiği tarihsel ağırlığın da bunda etkisi vardı sanırım. Hep önceden yapılmış işlerin üzerine bir şey koymak, tarihsel olarak ilerlemenin bir parçası olmak gibi sorumluluklar yükliyordum kendime. Ve bunlar hep bir yetersizlik duygusu yaratıyordu. Bager'in esas katkısı bu anlayıştan beni çıkarmasıdır. Tabii tanışalı bir yılı aşkın bir süre oldu. İlk zamanlardan beri sanatçı ve eğitimci olarak etkisini hissettim ve zamanla güçlendi. Mentorluk sürecinde ise yeni yaklaşımımı, fikirlerimi uygulamaya nasıl geçirebileceğimi öğrendim diyebilirim. Onun tabiriyle bir 'kavramsal enstrüman' ürettim.

Sahne bizi nasıl bir performans bekliyor peki?

E: Yüzyıllar içerisinde standart hale getirilmiş nesnelere olan enstrümanların sınırlarını zorlamaya yönelik bir harekette bulunacağım. Bu standartlara uyumlanabilmek için uzun saatler çalışmak yerine, bize en uygun enstrümanı tasarlamayı öneriyorum.

Enstrümana uyumlanma, sana en uygun enstrümanı tasarla! Liberatuar kapsamında sergilenecek enstrüman; birinde beyazların, diğerinde siyahların aktif olduğu ayrı klavyelerde tuşlara önceden hazırladığım 25 nota dizisi çiftinden birinin atanması sayesinde yanlış notaya basmaktan çekinmeden iki kişinin karşılıklı olarak doğaçlayabileceği bir alan oluşturacak.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elee
çok renkli, çok farklı

sahne öncesi sohbetler

OZAN CEM YILMAZTÜRK

Selam Ozan! İlk adımı Daha önce bu tür bir sahne deneyimin oldu mu? sorusuyla atmak istiyorum.

O: Eş-dost muhabbetlerinde epey doğaçlama hikaye anlattığım, çeşitli etkinliklerde şiir okuduğum, game-master'lık yaptığım -meddahlıkla benzerlik gösterdiğini düşünüyorum.- Youtube'da küçük bir güruha film eleştirmenliği yaptığım -bu da bence sahne almaya benzer bir deneyim- oldu. Aynı zamanda lisenin son yıllarına dek amatör olarak tiyatro ile ilgilendim. Fakat ilk defa bu formatta sahne yapacağım.

Sanat Kampı'nda görüştüğümüzde sahne performansına dair henüz bir karara varmamıştın. Şuan durumlar nasıl? Karar sürecin nasıl ilerliyor?

O: Henüz mentorluk sürecini kiminle yürüteceğim belli değilken, zihnimde, bir yere varabilir miyim bunu diye düşündüğüm, yüzyıllarca yaşamış ve çok hikayeler anlatmış bir karakterin, bunamanın da etkisiyle gittikçe duygusallaştığı ve savrulduğu son hikayesini anlatışını konu alan bir senaryo vardı. Ezel Akay mentorluk sürecimizin ilk buluşmasında benim zihnimdeki hikayeye çeşitli yönlerden paralellik gösteren eski bir senaryosundan bahsetti. Köçek İbo'nun hikayesini anlatmaya çalışan ve sürekli unutan oldukça yaşlı bir meddahı sözü geçen. Benim zihnimdeki hikaye daha büyüğü gerçekçi, destansı bir kimlikteyken onunki daha çok geç Osmanlı tonundaydı ve aynı zamanda bence tam bir drag hikayesiydi. Sanat Kampı'nda kendi zihnimdeki hikayeye mi yoksa Ezel hocanın senaryosuna mı yöneleceğime henüz karar vermemiştim.

Peki şimdi, İstasyon Sahne'ye 1 ay kala, meddahlık ve hikaye anlatıcılığı arasında nasıl bir yerde duruyorsun? İzleyici kitlesinin tahmin edilebilirliği bu kararı etkiliyordur diye tahmin ediyorum.

O: İzleyiciyi tanıyor olduğum için bu bahsettiğin ikilemde net bir yere varamıyorum. Doğaçlamaya da ezberde yatkın olduğumu düşündüğüm için de karar vermek zor oluyor. Ana iskelet dışında doğaçlama ilerleyeceğim gibi görünüyor fakat hem yöntem olarak sevmediğimden hem de tanıdık yüzlerle buradan ekstra bir done çıkaramayacağımı düşündüğümden seyirci ile etkileşiminden şekillenen bir performans yapmayacağım.

Ezel Akay ile geçirdiğiniz mentorluk sürecinden bahsedebilir misin peki? Bu proje vesilesiyle tanıştınız sanırım.

O: Evet aslında Ezel Akay'la bu proje sayesinde tanışma ve birlikte çalışma fırsatımız oldu. Tesadüflere de inanıyorum galiba artık. Utku'yla -kardeşimle- köyde bir gün Ezel Akay'ın Hacivat ve Karagöz Neden Öldürüldü filminden "Sen sana ne sanırsan.." mırıldanıyorduk sonra o akşam Bager hoca dedi ki sen hikaye anlatacaksan Ezel hocadan iyisi mi var. Ardından tanıştık. İstanbul'da yarı zamanlı yaşadığı için şimdiye dek yüz yüze iki kez görüştük. Bugün de söyleşisine geldim. Muhtemelen biri sahne öncesi ana provam olmak üzere iki kez daha görüşürüz. Süreç başta bir ay planlanmış olsa da iki aya kadar yayıldı. Fakat ben uzamasından çok memnunum çünkü sahne performansının metni haricinde benim keşfettiğim şeyler o kadar zevkli ki. Osmanlı'nın queer hayatını ender yerlerinden keşfetmiş oldum bu sa-yede. Sadece sahneye çalışsam ortaya yine iş çıkardı fakat şuan benimsediğim düzeyde olmazdı. Epey heyecanlıyım. Başta başaramama kaygısı taşıyordum ama bulduğum hikayeleri herkes en az benim kadar merak etsin, araştırсын ve görsün istiyorum. o yüzden sahnede gerçekten iyi bir iş çıkarmak gibi bir kaygım oldu. Bir de Ezel hoca beni bir

tiyatro oyununa yönlendirdi: "Saatleri Ayarlama Enstitüsü". Bir solo performans ve o kadar meddah usulü anlatıyor ki. Yöntem açısından epey fikir verdi bana. Bir de bilet ayarlarken beni Ezel hoca sandıkları iyi de bir koltuk vermişler sağolsunlar. Hoca beni pek iyi tanımıyor olmasına rağmen oyundan çıktığımda verdiği tavsiyelerin o kadar nokta atışı olduğunu anladım ki. Onda bu öğretme hali bir kas olmuş gibi zaten.

Son hikayeyi anlatmak, aslında neden hikaye anlatırsoruruna da dönüyor gibi. Hikaye, hikayeyi anlatıyor.

O: evet ben de böyle girmeyi planlıyorum sahnede. Ozan olarak, yani meddah kendisi olarak çıkar ya. Ben Ozan olarak çıkacağım, kısa bir epilog ardından meddah Cenap olacağım ve o da köçek İbo'nun hikayesini anlatacak. Zaten sanat kültür tarihimizde geniş yer ediniyor olsa da hikaye anlatıcılığı çok bilinmeyen bir konsept. Dizileri gerçek sanmak gibi bir problem mevcut. Bir dakika, ben hikaye anlatıyorum, kaptırma buna demek gibi. bunun bir hikaye olduğunu bilerek hikayeyi dinlemek.

Çalışma sürecin nasıl gidiyor? Kısaca bahsedebilir misin?

O: Evet. Aslında şuan kendimi işin dramaturjisine tam anlamıyla girmiş hissetmiyorum. Karakterleri geçirirken jestler yapıyorum tabi özellikle Köçek İbo bakımından. Köçek de... yani onu da öğrenmiş oldum. Köçek deyince bizim bildiğimiz bir Kastamonu köçeği vardır ya şıkkıdı şıkkıdı böyle sadece belini oynatan. Bu köçekle Osmanlı'daki köçek bambaşka.. Osmanlı'daki baya bir drag show, epey queer bir şey. Kadınlar da sahneye çıkamıyor tabi o dönem sadece gayrimüslim kadınlar sahneye çıkıyor ve buna bile iyi bakılmıyor. Kadına yakın bir erkek görmek istiyorlar tabi bu da bir sebebi. Toplumsal hayattaki cinsiyet rollerine dair ayrı ayrı oturup incelemek gereken bir sürü konu çıkıyor ve ben şuan baya okuyorum. Tabi bu biraz problem de oluyor çünkü okumalara dalmak pratikten çok zaman alıyor.

Ezel Akay'ın senaryosunu performe edeceğinden bahsettin. Sen çalıştıkça hikaye eğilip bükülüyor mu? Bu hikaye neyse o olarak devam mı ediyor yoksa değişiyor mu?

O: Bükülüyor. Sebebi de şu: bu senaryo bir uyarılama, bir kitaptan. Ve o kitap da tarihi bir olayı derleyip uyarlayan bir kitap. O yüzden ben de bu hikayeyi uyarlayacağıma göre... Bir de orda bunu bir meddah anlatıyor aslında gerçek bir meddah. Meddahın anlatımını bir tarihçi bir yere not etmiş, Reşad Ekrem Koçu -bir tarih edebiyatçısı- bu metni almış, uyarlayarak, parçalarını tamamlayarak hikayeye çevirmiş. Ezel hoca almış bir film senaryosuna çevirmiş. Ben film senaryosunu aldım bir meddaha çevireceğim. Yani ben yedinci göbeği falanım bu hikayenin.

Hikayenin hassas davranılması gereken güçlü bir tarihsel arka planı var gibi görünüyor.

O: Her şeyden önce ben Reşad Ekrem Koçu'yu keşfettim ya...

sahne öncesi sohbetler **LALE MADENOĞLU**

Selam Lale! Köy'de sohbet ederken Cansu Ergin ile kariyerinin ilk yıllarından bu yana tanışık olduğundan bahsetmiştin. İstasyon Sahne'de yeniden birlikte çalışmak nasıl hissettiriyor? Çalışmalar nasıl gidiyor?

L: Evet, aslında Cansu'yla tanışıklığımız MSGSÜ Çağdaş Dans Anasanat Dalı'na hazırladığım 2016 yılına dayanıyor. Birebir çalıştığımız süreçte, koreografisini yaptığı bir solo ile Rusya'da bir yarışmada ödül almıştım. Konservatuvarı kazanıp İstanbul'a taşınınca daha nadir görüşülebsek de, mezuniyetimin ardından İzmir'e döndüm ve İstasyon Sahne projesinden hemen önce farklı bir proje için sekiz aylık bir çalışma tempomuz daha oldu. Ve şimdi her parçası benim üretimim olan bir solo performans üzerine çalışıyoruz. Zihnimde saklı kalanları harekete dönüştürüp somutlaştırdığım, kimi zaman günlüğümü başka birine okutuyorum hissi veren bir süreç oluyor. Dolayısıyla savunmasız, kırılğan bir yer. Hareketin içinde bedensel olarak güvenli hissetsem dahi, sanatsal açıdan ne ifade ettiğini dile getirmede bazen bir çekince ve heyecan duyuyorum. Fakat belki ilişkimiz organik bir şekilde ilerlediğinden, birbirimizi uzun zamandır tanıdığımızdan, deneme yanılma özgürlüğüm olduğunu, yargılanmayacağımı hissettim. Dansımın şu anki kişiselliğine ve olgunluğuna ulaşmasında bunun da etkili olduğunu düşünüyorum.

Mentorum beni önceki çalışmalarımı geride bırakmaya, -aynı şeyi anlatırken bile- yeni ifade yolları aramaya teşvik etti. Üretim metodu olarak doğaçlamayı kullanarak hareket materyalleri ürettim. Üretimlerimi Cansu'yla haftalık olarak paylaştığım stüdyo çalışmalarımızda bana herhangi bir dayatmada bulunmadan hareketlerin sıralamasını, ritmini ve kalitesini geliştirmemi sağlayan yorumlarda bulundu. Ya da bir hareket daha çok form odaklı kaldıysa benim için anlamını sorgulatarak hareketi kişiselleştirmeme vesile oldu. Böyle böyle hareketlerim sıralanarak kompozisyona dönüştü. Yani doğaçlamadan yola çıksam bile her tekrarda aynı şeyi yapabileceğim bir yapı oluştu.

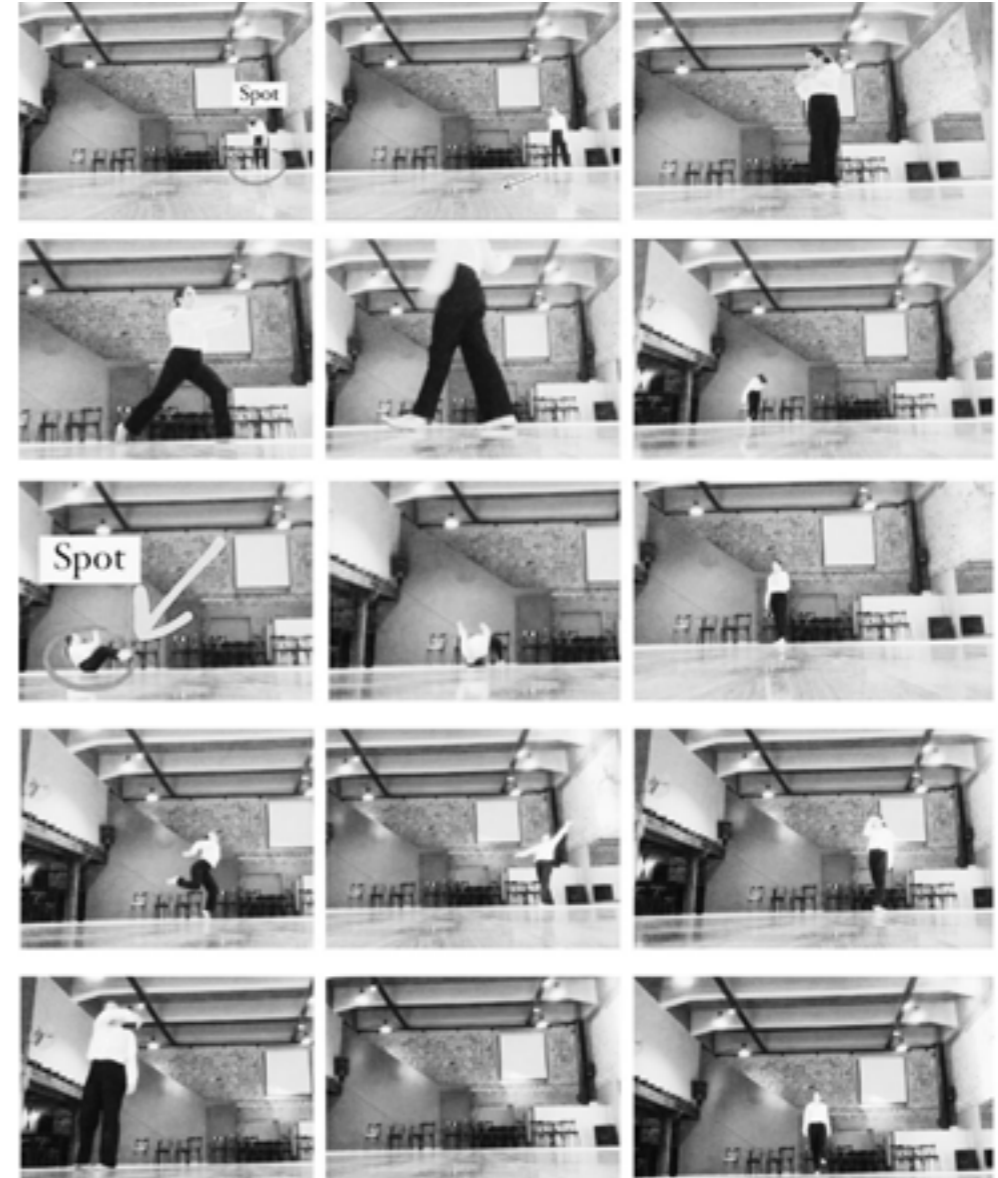
Solo performansının adı Yerden Göğe Kadar Haklıyım'ın hikayesinden kısaca bahsedebilir misin?

L: Koreografimin yaklaşık on beş dakikalık kısmı ortaya çıktığında mentorum esere dair kişisel bir cümle bulmamı önerdi. Sanat Kampı Dans Atölyesi'nde birbirimizin doğaçlama hareketlerini gözlemleyip ne gördüğümüzü anlattığımız partnerli çalışmada Paydaş'ın "göğe uzanıyorsun ama yerle bir türlü bitmeyen bir meselen var" yorumu beni oldukça etkilemişti. İsmi temelleri buraya dayanıyor. Yer ve gök arasında arayışa girdiğimde ise halihazırda "yerden göğe kadar haklısın" olarak kullandığımız yaygın tabire yaklaştım. Aynı gün içinde işin ismi ile "Kayıplarım yer kabuğunun daha derininden, düşlerimse atmosferin ötesinden sesleniyordu. Tam da bu nedendendir ki, verdiğim savaşlarda yerden göğe kadar haklıyım." cümlesi oluştu. Aslında mentorumla da konuştuğumuz bir konu: Dünyadaki kaotik olayları da deneyimleyen bir ben var burada. Evrensel olduğu kadar kişisel, kişisel olduğu kadar da evrensel duyguları içeren koreografimi izleyenler için de geçerli bu söylem. Yalnızca ben değilim haklı olan.

Son olarak şu soruyu sormak istiyorum. Sahnede bizi neler bekliyor? Ve dansçı olarak Lale, bugün kendini nasıl hissediyor?

L: İzleyicileri harekete bazen müziğin, bazen sessizliğin eşlik ettiği, ışık tasarımı ve müzik seçimi de dahil her parçası benim üretimim olan yirmi dakikalık bir koreografi bekliyor.

Yaptıklarımın içine yerleşerek, orada genişleme, güvenli olma durumunun ve özgün ifade kapasitemin bu solo ile kuvvetlendiğini düşünüyorum. Eskiden bedensel yapabilirliklerimi göstermek üzere kullandığım hareketleri, altında bir anlam yoksa yapmadığım bir noktaya geldim. Bedenimin nasıl bir tavırda olacağını bilmeyerek başladığım sürecin sonunda ürettiğim çalışma hem bana dair oldu hem de özerk bir yapıya bürünerek benden özgürleşti ve ben onu bedenleştiren kişi oldum.

İSTASYON SAHNE

Şiddetsiz İletişim Eğitimi ile başlayan, Sanat Kampı'yla ve mentorluk süreci ile devam eden yaklaşık 3 aylık projenin finali İstasyon Sahne adıyla yeni yıla kısa bir zaman kala Alan Kadıköy'de gerçekleşti. Tanışıklıkları Nesin Köyleri'ne dayanan genç sanatçıların belli tekniklere zorlayan, 'bu iş böyle olur'larla dolu ana akım eğitim anlayışından uzaklaştıkları, mentorleri eşliğinde kendi seslerini aradıkları yolculukları İstanbul'un merkezine ulaştı. Klasik akademi eğitiminin sanatsal üretimde özgünleşme için yeterli bir kaynak olmadığını, bu tür alternatif çalışma metodlarının ne denli elzem olduğunu da bir kez daha hatırladığımız heyecan dolu bir gün yaşadık.

Öğle saatlerinde, provalarda etrafı dolduran telaşın yavaş yavaş dağılışına şahitliğimiz Randy Esen mentorluğunda sahneye hazırlanmış olan Deniz Benzetsel'in vokal performansı ile başladı. Davulda Ahmet Müftüoğlu'nun, klavyede Ekim Benzetsel'in, basta ise Cenk Esen'in eşlik ettiği dört parça birbiri içerisinde eriyerek bütünleşti. Deniz'in kendi rengine, ifadesine yerleştirdiği yakın tonlarda seçilmiş repertuvara zaman zaman doğaçlama yoluyla yaptığı dokunuşlar dinleyicinin duygu geçişlerine kapı araladı.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elee
çok renkli, çok farklı

Performansın ikinci sırasında Liberatuar yer alıyordu. Bu kavramsal enstrüman Ekim'in de daha önce ifade ettiği gibi, 'müzik eğitiminin rekabet baskısına, keskin müfredat sınırlarına, çalınabilen bestelere dayalı geride kalmak, ileride olmak gibi tanımlara karşı' tüm sadeliğiyle sahnedeydi. Temel misyonu Batı Avrupa'da ortaya çıkmış belli bir dönem müziğini muhafaza etmek olan konservatuvara, yaratıcıyı kısıtlayan kurumlara direnen, sistemi sabote eden, akışı bozan, şiirsel terörizm akımını anıştıran ince bir yaklaşımdı.

Seyirciler arasından rastgele seçilen ikişer kişilik üç grup sırayla sahne aldı. Daha önce enstrüman deneyimi olmayan katılımcıların klavyelerle ilk temasında yaşadıkları çekincenin, uyumlu sesler ortaya çıktıkça kaybolmaya başladığı, gittikçe rahatladıkları bir sahne performansı seyrettik. İkinci grup ilkine, üçüncü grup ise ikincisine nazaran daha kendinden emin basıyordu tuşlara. Müzik pratiğinin yalnızca bu konuda uzmanlaşmış bir grubun değil herkesin hakkı olduğunu hissettiren, izlenen-izleyici ayrımını büken, hepimizi enstrümanla oynamaya davet eden bir deneyimdi. Ekim'in Açık Sahne öncesi sohbetlerimizde Liberatuar'a dair iddialarının performans esnasında birer birer somutlaşmasını izlemek de oldukça keyifliydi.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elee
çok renkli, çok farklı

Performanslar hazırlık çalışmalarını Ezel Akay eşliğinde yürüten Ozan Cem Yılmaztürk'ün kendi özgün yorumuyla Köçek İbo'nun hikayesini anlattığı bölümle devam etti. Sanatçı, Evliya Çelebi, Enderunlu Fazıl, Reşad Ekrem Koçu ve Ezel Akay'dan miras aldığı hikayenin bugünkü anlatıcısı olmanın verdiği ağırlıklı ifadelerini olanca hassaslığıyla dokuyordu.

Sahneyi kendisi olarak açtı ve mağaralarda çarpıcı olayların resimlerini çizen ya da ateş etrafında çevresine hikayeler anlatan insanlardan izleyiciye selam getirdi. Bu kadim kültürün ilk ışıklarını yeniden yaktıktan sonra, anlatacağı hikayenin temellendiği Osmanlı Dönemi'nde meddahlık konusuna yaklaştı. Ardından ise kostüm kurgusunu ve tiyatral ifadesini değiştirerek Köçek İbo'nun hikayesini anlatan meddah Cenap'a büründü. Kelimelerle zaman zaman o anki duygusuna göre, mizahı da eksik etmeden, ustaca oynayan meddah Ozan'ın anlattığı hikaye, Osmanlı'da köçek kültürüne dair hafızalardan silinmeye yüz tutmuş ipuçları taşıyordu.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

elele
çok renkli, çok farklı

Son performans ise Cansu Ergin mentorluğunda sahneye hazırlanmış olan Lale Madenoğlu'nun ışık/ ses tasarımı ve koreografisi tamamen kendisine ait olan 'Yerden Göğe Kadar Haklıyım' adlı solo-suydu. Sanatçı eserini şu cümlelerle tanımlıyordu:

"Kayıplarım yer kabuğunun daha derininden, düşlerimse atmosferin ötesinden sesleniyordu. Tam da bu nedenden- dir ki, verdiğim savaşlarda yerden göğe kadar haklıydım.

Bu solonun süreci bir eşik, bir ayna ve bir köprü. Eşikten adımımı atıp yeni olana vardım. Yerde, gökte, hengamede ve dinginlikte yansıyanları gördüm. Kendi yansımalarımı, dünyadaki yansımaları, insanlığın yansımalarını... Gördüklerimi gösterdikçe değiştim. Eski yeniye bağlandı, yer göğe, düş gerçeğe... Dönüp bak- tım olana bitene, kendime bir kez daha hak verdim."

Sahnede, mekan ile bedeni arasında kusursuz bir hakimiyet kuran Lale'ye kimi zaman ses kimi za- mansa sessizlik eşlik etti. Hem dansçının iç dünyası- nın gizemine daldığımız hem de izleyici olarak ken- dimize döndüğümüz etkileyici bir yolculuğa çıktık.

Proje Ekibi:

Sanatçılar ve Mentorlar:

Deniz Benzetsel-Randy Esen
Ekim Benzetsel-Bager Akbay
Ozan Cem Yilmaztürk-Ezel Akay
Lale Madenoğlu-Cansu Ergin

Şiddetsiz İletişim Eğitimi:

Özenç Kabasakal

Sanat Kampı Eğitmenleri:

Nazlı Çevik Azazi
Tuncay Korkmaz
Cansu Ergin
Randy Esen

Sahneye Eşlik Eden Müzisyenler:

Ahmet Müftüoğlu (davul)
Cenk Esen (bas)

Dernek Başkanı:

Aycan Şahin

Proje Koordinatörü:

Hilal Toker

Sosyal Medya:

Deniz Benzetsel

Video ve Fotoğraf:

Burak Podak
Ozan Cem Yilmaztürk

Dijital Kitapçık:

Yasemen Cemre Gürbüz

Mekansal ve Teknik Destek:

Alan Kadıköy Ekibi